

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/680/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413211944
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6413211944.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: M. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, zastúpený JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 1822, Dolný Kubín, IČO: 36 832 103, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, v odd. Sro, vložka číslo 19472/L, proti žalovanému: Pivovar STEIGER a.s., so sídlom Pivovar Steiger 24, Vyhne, IČO: 36 051 691, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, v odd. Sa, vložka číslo 683/S, zastúpený JUDr. Radkom Petruňom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie ABELOVSKÝ-PETRUŇO, Tehelná 189, Zvolen, o 2.480 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/129/2013 - 61 zo dňa 31. 03. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby bola uložená povinnosť žalovanému zaplatiť mu sumu 2.480 Eur spolu spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.480 Eur od 16. 09. 2013 do zaplatenia, v plnom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu JUDr. Radka Petruňa sumu 989,75 Eur, ako trovy právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia žalovanej istiny s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť žalovanému tým, že užíval nehnuteľnosti, ktorých výlučným vlastníkom je žalobca, a to pozemky zapísané na Liste vlastníctva č. XXXX v katastri nehnuteľnosti pre obec I., parcelné č. XX/X, parcelné č. XXX/X, parcelné č. XXX/XX, parcelné č. XXX/XX a parcelné č. XXX/XX, považoval za nedôvodnú. Prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že žalovaný žiadnym spôsobom neužíva pozemky, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu, a preto na strane žalovaného nedošlo k získaniu bezdôvodného obohatenia.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie žalobca z dôvodu, že súd sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal a nezhodnotil dôkazy, ktoré boli v konaní vykonané, resp. žalobcom predložené, a to predovšetkým dôkaz - odpoveď žalovaného zo dňa 29. 04. 2013, v ktorom podaní žalovaný uviedol, že užíva len parcelu KN-C č. XXX/XX o výmere X m² s tým, že o jej odkúpení sa vie so žalobcom dohodnúť. Namietal, že súd sa s týmto dôkazom vôbec nezaoberal a uspokojil sa s tvrdením žalovaného, že pozemky, ktoré sú predmetom žaloby, žalovaný nevyužíva, resp. konštatoval, že pozemky sa nachádzajú mimo areál žalovaného a z toho vyvodil, že žalovaný pozemky neužíva. Súd sa nevysporiadal s dôkazom, ktorý žalobca súdu predložil, a to žiadosť žalovaného adresovaná Krajskému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Banská Bystrica zo dňa 07. 07. 2009, v ktorej žiadosti žalovaný uviedol, že po vybudovaní a spustení do prevádzky obchvatu, táto cesta slúži výlučne pre účely pivovaru a jeho partnerov. Túto skutočnosť na pojednávaní konanom dňa 10. 02. 2014 potvrdil aj právny zástupca žalovaného. Z uvedeného a tiež z vykonanej ohliadky, predloženej informatívnej kópie mapy vyplýva, že pozemok KN-C č. XXX/XX, na ktorom sa nachádza cesta tretej triedy F. končí pri vstupe do areálu žalovaného (pri vrátnici žalovaného), v okolí sa nenachádzajú žiadne

firmy, továrne, resp. obytná zóna, ktoré by odôvodňovali využívanie cesty tretej triedy F. vozidlami, resp. ich parkovanie niekým iným ako je žalovaný, resp. jeho zamestnanci alebo dodávatelia. Súd príliš formalisticky ustálil záver, že po preložke obchvatu pivovaru cesta svoj charakter nezmenila, čo vyplýva aj z listu vlastníctva, pričom súd opomenul dôkazy o tom, že po preložke obchvatu cestu využíva už len samotný žalovaný a táto cesta nie je využívaná obvyklým spôsobom na účel, na ktorý je určená. Bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa so skutočnosťou, že napriek tomu, že na pozemku KN-C č. XXX/XX je vybudovaná cesta tretej triedy F., ktorá bola v minulosti prístupovou cestou medzi obcami G. a G.Y., v tomto prípade však ide len o právny stav, ktorého skutkový základ sa zmenil po tom, čo bol vybudovaný obchvat žalovaného a v súčasnosti cesta slúži výlučne pre potreby žalovaného. Namietal, že rozsudok nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je len popisné s tým, že samotné hodnotenie súdu je obsiahnuté v konštatovaní súdu, že pozemky sa nachádzajú mimo areál žalovaného, resp. pozemok KN-C č. XXX/XX je verejne prístupová komunikácia. V odôvodnení rozhodnutia úplne absentuje právne posúdenie veci. Napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko z jeho odôvodnenia nie je možné zistiť a posúdiť, ako sa súd vysporiadal s dôkazmi predloženými žalobcom, z jeho odôvodnenia nie je možné zistiť hodnotiacu úvahu súdu pri hodnotení dôkazov a vydaní napadnutého rozhodnutia. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil, žalobe žalobcu vyhovel, resp. rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, zákonný a spravodlivý, argumentáciu žalobcu v podanom odvolaní považuje za neopodstatnenú, k námietke žalobcu, že súd sa nevysporiadal a nezhodnotil dôkazy, ktoré boli vykonané, resp. predložené žalobcom, uviedol, že súd hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, pričom postupuje podľa ustanovenia § 132 O. s. p. Má za to, že prvostupňový súd vyhodnotil dôkazy v konaní správne, úplne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správne právne závery. Na strane žalobcu neboli splnené podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nehnuteľnosti, a to pozemky parcela registra C parcelné č. XX/X, parcelné č. XXX/X, parcelné č. XXX/XX, parcelné č. XXX/XX žalovaný žiadnym spôsobom neužíva. Jedná sa o pozemky nachádzajúce sa mimo oploteného areálu spoločnosti. Svojím charakterom sa jedná o pozemky, ktoré sú zatrávnené, resp. zarastené samonáletom, vytvárajúce spolu strmý breh, resp. svah pod hlavnou cestou, ako aj o pozemok, na ktorom sa nachádza vodný tok - potok. Z týchto dôvodov je zrejmé, že objektívne užívanie uvedených pozemkov je nemožné, a to nielen ich spoločnosťou, ale akýmkoľvek iným subjektom. Tvrdenie žalobcu, podľa ktorého ich spoločnosť tieto pozemky užíva na parkovanie a otáčanie sa nákladných vozidiel, je nepravdivé. Pokiaľ žalobca poukazoval na odpoveď spoločnosti zo dňa 29. 04. 2013 vo vzťahu k parcele č. XXX/XX, uviedol, že predmetný pozemok sa nachádza v tesnej blízkosti pozemkov patriacich ich spoločnosti, na ktorom sú postavené aj stavby - administratívne budovy. Keďže žalobca sa žiadnym spôsobom nestará o svoje pozemky a aj o uvedený pozemok, tak tento stále viac zarastá burinou, krovím a inými samonáletmi, spoločnosť ojedinele vykonávala (namiesto žalobcu) údržbu predmetného pozemku (kosenie). Údržba predmetného pozemku z dôvodu estetického však nepredstavuje užívanie hospodárskej podstaty tohto pozemku, ktoré by odôvodňovalo vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Vo vzťahu k nehnuteľnosti pozemku parcelné č. XXX/XX, na ktorom sa nachádza pozemná komunikácia cesty III. triedy č. F., uviedol, že žalovaný nie je vlastníkom predmetnej pozemnej komunikácie, pričom ich spoločnosti patrí právo užívania uvedenej pozemnej komunikácie v zmysle ustanovenia § 6 cestného zákona rovnako tak, ako toto právo patrí širokej verejnosti, t. j. neurčitému okruhu osôb. Žalobca v odvolaní správne konštatuje, že žalovaný užíva predmetnú komunikáciu (cestu), no nie pozemok patriaci žalobcovi, na ktorom je cesta umiestnená. Je zrejmé, že žalobca nerozlišuje dva samostatné právne inštitúty, a to vlastníctvo pozemku a vlastníctvo pozemnej komunikácie. V rámci dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že na pozemku patriacom žalobcovi sa nachádza pozemná komunikácia, ktorá bola vybudovaná a následne aj dlhodobo využívaná ako pozemná komunikácia typu cesty III. triedy. Vlastníctvo predmetnej komunikácie určuje priamo zákon v ustanovení § 3d zákona č. 135/1961 Zb. Zákonodarca explicitne v cestnom zákone prijal koncepciu, ktorá rozlišuje vlastníka pozemku na jednej strane a vlastníka pozemnej komunikácie na strane druhej. Keďže pozemná komunikácia je samostatnou stavbou v právnom zmysle slova, ktorá nie je súčasťou pozemku a ktorej vlastníctvo určuje priamo cestný zákon, žalovaný má za to, že pasívne vecne legitimovaným nie je žalovaný, ale vlastníka pozemnej komunikácie, ktorý je v danom prípade Banskobystrický samosprávny kraj. Namietal, že každý mal právo užívať cesty a miestne komunikácie obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené, užívať predmetnú cestnú komunikáciu nachádzajúcu sa na pozemku patriacom žalobcovi môže každý, a to obvyklým spôsobom na účely, pre ktoré je určená.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu z dôvodu, že nie je možné zistiť a posúdiť, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s dôkazmi a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov a vydaní napadnutého rozhodnutia riadil, bližšie nekonkretizuje v čom žalobca vidí nezrozumiteľnosť rozsudku. Má za to, že prvostupňový súd sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými a rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Navrhol rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania s poukazom na ustanovenie § 214 ods. 2 O. s. p. Rozsudok okresného súdu z dôvodu uvedeného v ustanovení § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že je potrebné prisvedčiť námietke navrhovateľa, že súd sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal a nezhodnotil dôkazy, ktoré boli v konaní vykonané, resp. predložené navrhovateľom, a to dôkaz - list žalovaného zo dňa 29. 03. 2013, v ktorom liste žalovaný uvádza, že žalovaný užíva parcelu KN-C č. XXX/XX o výmere X m² a žiadosťou žalovaného adresovanej Krajskému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Banská Bystrica zo dňa 07. 07. 2009 vo vzťahu k pozemku KN-C č. XXX/XX. Odvolací súd zistil, že žalobca tieto listinné dôkazy predložil k svojmu písomnému vyjadreniu zo dňa 20. 11. 2013, sú súčasťou spisu, avšak prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 129 O. s. p. nevykonal dokazovanie oboznámením týchto listín a ani sa žiadnym procesným spôsobom nevysporiadal s tým, prečo takéto dokazovanie predloženými listinami, ktoré tvoria súčasť spisu, nevykonal (toto nevyplýva z obsahu zápisníc o pojednávaní a ani z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia). Rovnako treba prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že napadnutý rozsudok nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. a hoci rozsudok okresného súdu obsahuje všetky štyri časti, rozsudok vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia je nepreskúmateľný. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 O. s. p., dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Práve odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd ich vec vyložil a aplikoval príslušné procesné predpismi, akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci, pod aké právne normy subsumoval zistený skutkový stav. Odôvodnenie rozhodnutia súdu tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 6/03 zo dňa 13. 03. 2003).

Okresný súd sa pri odôvodnení rozsudku dôsledne neriadil ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, prečo okresný súd nevykonal dokazovanie oboznámením hore uvedených listín, ktoré sú súčasťou spisu a ktoré predložil spolu s písomným vyjadrením súdu žalobca. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 31. 03. 2014 vyplýva, že na tomto pojednávaní súd vykonal dokazovanie v zmysle § 129 O. s. p. (č. l. 58 spisu), pričom písomné dôkazy, na ktoré v odvolaní poukazoval žalobca, boli súdu doručené už dňa 27. 11. 2013 (v spise na č. l. 36-37). Nie je zrejmé, prečo súd nevykonal dokazovanie v súlade s ustanovením § 129 O. s. p. aj oboznámením týchto listín, keďže z obsahu zápisnice zo dňa 31. 03. 2014, na ktorom pojednávaní súd aj vo veci samej rozhodol, nevyplýva, že by súd rozhodol, že dôkaz oboznámením týchto listín nevykoná a z akých dôvodov; táto skutočnosť nie je zrejmá ani z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu. Keďže list žalovaného zo dňa 29. 04. 2013, adresovaný právnenému zástupcovi žalobcu, spochybňuje tvrdenie žalovaného v konaní pred súdom, že tento neužíva parcelu KN-C č. XXX/XX., pričom ani z ohliadky na mieste samom, ktorú vykonal súd dňa 04. 03. 2014, nevyplýva, či žalovaný túto parcelu užíva alebo nie, bude potrebné v konaní vykonať aj ďalšie dokazovanie na ozrejmienie tejto skutočnosti, ktorá je pre posúdenie žaloby žalobcu právne významná. Rovnako s prihliadnutím na žiadosť žalovaného zo dňa 07. 07. 2009, adresovanú Krajskému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Banská Bystrica, bude potrebné doplniť dokazovanie

a nepochybne mať preukázané, ako bolo o tejto žiadosti žalovaného rozhodnuté a aký charakter má komunikácia, ktorá sa nachádza na pozemku vo vlastníctve žalobcu parcelné č. KN-C č. XXX/XX a vo vlastníctve koho je táto komunikácia. Až po doplnení skutkového stavu tak, ako je tento uvedený vyššie, bude možné vykonať súdom správne právne posúdenie. Na základe uvedeného odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.

Keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v súlade s ustanovením § 224 ods. 3 O. s. p. zrušil aj rozhodnutie o náhrade trov konania, pričom o náhrade trov konania následne rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.